

[Grethe Fenger Møller]

slag, som følger den dagsorden op, folketinget vedtog den 18. november 1980 på konservativt foranledning.

Vi har, som det også fremgik af den dagsorden, folketinget vedtog, lagt megen vægt på at få løst de problemer, der opstår, når der er tale om kollektiv arbejdsnedlæggelse, men også således, at der fortsat er fuld respekt for tjenestemændenes individuelle beskyttelse. Vi mener, at man med det lovfor-slag, der nu er kommet fra finansministerens side, har tilgodeset begge hensyn.

Vi kunne som andre ordførere have ønsket os, at man også havde fået klaret de problemer, der er med de kommunale tjenestemænd, men vi er glade for det tilsagn, der er kommet, om, at man vil forsøge at løse dette problem. Vi har fundet det vigtigt, at man fra regeringens side så hurtigt, som det var praktisk muligt, har fulgt den dagsorden op, folketinget har vedtaget.

Vi mener som sagt, at dette lovforslag både løser problemerne med kollektiv arbejdsnedlæggelse og ikke forringer den beskyttelse, tjenestemændene har. Vi har lagt megen vægt på, at der med dette lovforslag ikke er sket nogen tilnærmelse til det almindelige arbejdsretlige system, men at man her har lavet en tjenestemandret, som skal tage stilling til ganske konkrete sager.

Jeg har med tilfredshed læst de bemærkninger, der følger lovforslaget, og hvoraf det fremgår, at tjenestemandssystemet ikke indeholder hjemmel til faglige kampskridt i form af strejke, lockout o. lign. Jeg har også bemærket, at man konstaterer, at lovforslaget ikke indebærer nogen ændret retlig vurdering af tjenestemændenes pligtforhold og ingen udvidelse af området for retsstridige forhold.

Jeg håber, at dette lovforslag kan få en positiv behandling i folketinget, og jeg kan tilsige det konservative folkepartis støtte til gennemførelsen.

Voigt (FP):

Blot den korte meddelelse, at jeg som ordfører for fremskridtspartiet er enig med de tre foregående ordførere.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, det er jo nok karakteristisk, at taletiden er meget kort for de borgerlige partiers ordførere, som dårligt får tid til at forberede sig.

Men det er klart, at det er, fordi de er så enige, så enige. Det er jo rigtigt, som fru Grethe Fenger Møller sagde, at denne sag er opstået på baggrund af, at de konservative arbejdede temmelig meget med arbejdsnedlæggelsen i marts måned 1979. Jeg synes, at det er udtryk for, at man giver sig til at lovgive på baggrund af en sag, som egentlig var en storm i et glas vand.

Det, der var tale om dengang, var, at man herinde lavede forlængelseslove, sådan at tjenestemændenes faglige organisationer faktisk ikke fik indflydelse på, hvad der skulle stå i de 2-årige overenskomster. Det er ganske klart, at det vil folk ikke finde sig i, og derfor satte de sig ned og holdt deres faglige møder og diskuterede, hvad der kunne komme ud af det for dem i den næste 2 års periode. Havde de haft samme regler, som man har på det private arbejdsmarked, så var der intet sket ved det, for det private arbejdsmarked har en regel om, at man inden for 48 timer kan holde faglige møder uden at blive slæbt for arbejdsretten. Det er selvfølgelig sådan nogle ting, man skulle være nået frem til, i stedet for dette, som mest af alt tyder på, at man så småt påbegynder opbygningen af en arbejdsret for tjenestemændene.

Jeg vil godt pointere, at allerede da vi diskuterede forespørgslen herinde, sagde jeg, at det, der skulle til, var, at denne ret måtte tjenestemændene også have. Vi har et meget forældet tjenestemandssystem, og det er nødvendigt, at der bliver løst op for det. Men det kan ikke være meningen, at man skal til at opbygge et arbejdsretssystem, som klart er vendt imod tjenestemændene. Det fremgår meget tydeligt af dette, at voldgiftsretten fremover skal være en tjenestemandret, og at den skal behandle sager vedrørende kollektive arbejdsnedlæggelser.

Jeg må også pointere, at man tilsyneladende går ud over, hvad der blev vedtaget i den dagsorden, som SF naturligvis stemte imod den 18. november 1980. Det ser jeg af bemærkningerne til den foreslåede § 53 i lovforslaget, hvor der er nogle ting, som jeg vil bede ministeren om at svare på allerede her. Der står i næstsidste afsnit, at indbringelse for denne tjenestemandret ikke nødvendigvis vil være begrænset til arbejdsnedlæggelser i traditionel forstand. Og højere oppe står der, at hvis ikke man vil udføre overarbejde, så skal man altså også kunne indklages for